

TRÁ•PENĀ•S MAMINKOU

PondĀ•lĀ•, 14 Ā™Ā•jen 2013

MilĀ• Danielo, nevĀ•m jak na nĀ•sledujĀ•cĀ• problĀ•m. Jsem rozvedenĀ• s tĀ™emi dĀ•tmi. RozvedenĀ• jsem jiĀ•¼ nĀ•kolik let a moje dĀ•ti – dva kluci 12 let a holka 9 let, jsou v mĀ• pĀ•i. Ā•½ijeme, jak umĀ•me. ChodĀ•m do prĀ•ce, starĀ•m se o dĀ•ti a prostor na nĀ•jakĀ• ty konĀ•ky, i kdyĀ•¼ velmi okrajovĀ•, se taky najde.

Jednou tĀ•dnĀ• chodĀ•m do jĀ•gy a volnĀ• vĀ•kendy – jednou za 14 dnĀ• – se snaĀ•¼im odpĀ•ivat aktivnĀ•. ChodĀ•m vĀ•lety, sportuji, snaĀ•¼im se prostĀ• vĀ•novat trochu sobĀ•, protoĀ•¼e jinak na to nemĀ•m Ā•as. Űklid a celĀ• domĀ•cnost trochu trĀ•m mĀ•m nedostatkem Ā•asu. SnaĀ•¼im se pochopitelnĀ• o takovĀ• ten bĀ•Ā•nĀ• Űklid jednou tĀ•dnĀ•, nĀ•kterĀ• vĀ•ci Ā™eš i myĀ•ka, vĀ•šenĀ• prĀ•dla, vysĀ•vĀ•nĀ•, utĀ•rĀ•nĀ• prachu atd. StejnĀ• mĀ•m ale pocit, Ā•¼e je u nĀ• obĀ•as nepĀ™Ā•dek. StejnĀ• se to vĀ•dycky rychle uklidit po veĀ•eĀ™mi, aby se Ā•lovĀ•k nebudil do nĀ•jakĀ• hrĀ•zy. StejnĀ• mĀ• to ale stresuje, ale prostĀ• nemĀ•m kaĀ•¼dodennĀ• Ā•as. Jednou za Ā•as poĀ™Ā•dnĀ• vygruntuju, ale nevydrĀ•¼i to dlouho. MĀ•me k tomu všemu ještĀ• psa a Ā•¼ijeme opravdu docela aktivnĀ•. ProĀ• pĀ•šu – mĀ•m problĀ•m se svojĀ• mamkou a nevĀ•m, na to. Ā•½ivĀ• si pamatuji ty soboty Ā•asnĀ• rĀ•no, kdy jsem byla buzena zvukem zapnutĀ•ho vysavaĀ•e, kterĀ• mi vjĀ•¼dĀ•l do pokojĀ•ku. Svoje soboty jsem trĀ•vila ve spoleĀ•nosti prachovky, okeny a luxu. NesnĀ•¼ela jsem to a aĀ•koliv mĀ•m velmi poĀ™Ā•dnou maminku, tak tohle jsem prostĀ• nepodĀ•dila, nebo si Ā™Ā•kĀ•m, jestli to není nĀ•jakĀ• moje revolta, kdysi dĀ•vnĀ• zapomenutĀ•. Naše všechna tĀ•mata vĀ•dy skonĀ•i u poĀ™Ā•dku. PokaĀ•¼dĀ• kdyĀ•¼ pĀ™Ā•jedete, toĀ•i všechno kolem moĀ•j domĀ•cnosti. UĀ•¼ jen kdyĀ•¼ otevĀ™e dveĀ™e a podĀ•vĀ• se na hosenĀ• aktovky v rohu pokojĀ•ku, tak pĀ™Ā•esnĀ• vĀ•m, co bude nĀ•sledovat a jsem uĀ•¼ celĀ• na trnĀ•. NedĀ•vnĀ• jsem za nĀ• pĀ™Ā•išla a Ā™Ā•kala jĀ•, Ā•¼e Ā•¼iju jak u prostĀ• neumĀ•m. Ā•½e toho mĀ•m moc a snaĀ•¼im se dĀ•tem a sobĀ• vĀ•novat Ā•as, kterĀ• mi zbĀ•vĀ•, kdyĀ•¼ udĀ•lĀ•m svoje povĀ•by.

BohuĀ•¼el, pokaĀ•¼dĀ• jsme skonĀ•ily u poĀ™Ā•dku. ZaĀ•ala mi radit, jak si to mĀ•m zorganizovat a kritizovat, jak ta dĀ•cka k nevedu. To, Ā•¼e majĀ• všichni ve škole vĀ•bornĀ• znĀ•mky a hodnĀ• konĀ•kĀ•, o tom nic, to asi není pro ni dĀ•leĀ•itĀ•.

NemyslĀ•m si, Ā•¼e bych mĀ•la doma nĀ•jakĀ• pekelnĀ• bordel. ZĀ•chod, umyvadla, zem, dĀ™ez - to všechno mĀ•m v poĀ™Ā•dku. ProstĀ• je to u nĀ• takovĀ• ne jako ze škatulky, tak jak je to u moĀ•j maminky. ValĀ• se u nĀ• vĀ•ci, ano. VeĀ•er chodĀ•m a všechno to sbĀ•rĀ•m. Je to tak. Ale je u nĀ• fajn a pohoda...

NevĀ•m, jak uhladit ty konflikty, nechci se hĀ•dat. Je to moje jedinĀ• mamka a jinou mĀ•t nebudu, ale na tohle prostĀ• nemĀ•m nervy a obĀ•as nejen hrozĀ• velké Ā•enskkĀ• jeĀ•enĀ•. UĀ•¼ toho mĀ•m po krk. Ona vĀ•bec nevidĀ•, Ā•¼e mĀ•m dobrou prĀ•ci, Ā•¼e nĀ• skoro ŰplnĀ• Ā•¼ivĀ•m jĀ• – tatĀ•nek dĀ•tĀ• je nezamĀ•stnanĀ• a alimenty platĀ• mizernĀ•. JedinĀ•, co je pro ni dĀ•leĀ•itĀ• poĀ™Ā•dek - aby nikde nic neleĀ•¼elo, všechno bylo na svĀ•m mĀ•stĀ•, dĀ•ti sedĀ•ly zpĀ•sobnĀ•, jĀ• taky nĀ•co dĀ•lala... všechno na mĀ• jako rudĀ• hadr pro bĀ•ka. Ani nevĀ•m, co byste mi mohli poradit. Maminku uĀ•¼ nikdo nepĀ™Ā•edĀ•lĀ• a se s nĀ• pĀ™Ā•estat stĀ•kat. TakĀ•¼e asi berte tohle jako jen mou reakci na jejĀ• poslednĀ• nĀ•vštĀ•vu - protoĀ•¼e pochybuju, Ā• byste mi mohli poradit nĀ•co, co by zabralo. JĀ• jĀ• uĀ•¼ mnohokrĀ•t Ā™Ā•ekla, Ā•¼e tohle je naše domĀ•cnost, ale ona vydrĀ•¼ pak jen krĀ•tkou dobu a zaĀ•ne to nanovo... EVA